

“NOVICE”

Bulletin

Leto XVI, št 66
September 1996

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE !!

POLETI DO LJUBLJANE, ZAGREBA, TRSTA in DUNAJA
enako do RIMA, FRANKFURTA

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk lepe
Slovenije in vseh strani sveta...

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

License No: 30218

Eric Ivan GREGORICH
DONVALE TRAVEL SERVICE
1042/1044 DONCASTER ROAD,
EAST DONCASTER, VIC., 3109
TEL: 9842 5666

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952
dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

P.T.A COATINGS AUST. PTY.LTD.

Reclamation of - conveyor screw flood
and P.T.A welding of forge - diecast
and extruder dies.

Joseph Varglien
Managing Director

175 Wellington rd., Clayton. 3168

Tel: 9561 9555

Fax: 9561 9155

Dnevno sveža jajca
lahko dobite pri
vašem rojaku....

ALMA AUGUSTIN POSTREGNA

LOT 1, CHAPEL ROAD.,
KEYSBOROUGH

Ph: 9798 2853

Slovensko Društvo "Planica" Springvale, Inc.

11 Soden Road, Bangholme 3175

P.O. Box 1188, Rosebank Avenue, South Clayton, 3169

(03) 9772 6235

Odgovorni urednik: Meta Lenarčič,

Uredniški odbor: Lucija Srnec, Vera Brne in Yanja Srkulj.

Vaše prispevke pošljite na poštni naslov društva. Za podpisane članke odgovarja pisec sam.

KAZALO

KAJ LAHKO BEREMO V TEJ ŠTEVILKI NOVIC?

Stran:

2	Predsednikovo poročilo
3	Iz šolskih klopi
4	Vodilni odbor za leto 96/97
5	Spored prireditev 96/97
6	Očetom najlepše želje
7	Pavletova samota
7	Utrinek iz proslave "Očka praznuje"
8	Utrinki iz proslave "Očka praznuje"
9	Lovci in ribiči poročajo
10&11	Balinarske novice
12	Balinarsko tekmovanje
12	Olimpijske medalje Avstralije v 100 letih
13	Naš list "Novice"
14	Ribe plavajo trikrat
15	Poročne čestitke
16	Poročne čestitke / dnevi dopusta
17	Praznovanje rojstnih dni
18	Iz socialne beležke
19	Za "Dan Mrtvih"
20&21	Slovenija - naša - moja rojsna domovina
22	Sveti oče v Sloveniji
23	Kulturni most med Avstralijo in Slovenijo
24	Fran Erjavec / Najzvesteši prijatelj
25	Boljše pozno kot nikoli
26	Je lipa še naša?
27&28	Nadaljevanje zgodovine

SPOŠTOVANE ČLANICE IN ČLANI S.D. PLANICA

Generalna seja je za nami, prav lepa hvala vsem, ki ste se udeležili v tako lepem številu. Potekala je po dnevnem redu v prijateljskem vzdušju. Odbor vam je poročal o delu preteklega leta, katero kot ste slišali je bilo tudi dovolj obširno in uspešno.

Seja se je odvijala po naši stari navadi. Kadar pa smo prišli do izbire novega odbora, ni bilo potrebno siliti nikogar, kot je to bilo do sedaj vsa leta. Prvič v zgodovini našega društva smo vam predložili celotno število ljudi kateri so bili pripravljene, da sestavijo novi odbor, ter prevzamejo to odgovorno delo za eno leto. Potrebne so bile le vaše potrditve. Ker pa ni bilo nobene nasprotne kandidatne liste je bil odbor izvoljen v petih minutah. Hvala vam za vaše zaupanje.

Upam, da je to lep dokaz vsem našim članom, da se je treba od časa do časa pridružiti skupini, katera je pripravljena prevzeti mesto v odboru za eno leto in žrtvovati svoj prosti čas v korist našemu društvu. Zelo razveseljivo bi bilo, če bi drugo leto kandidatna lista bila izpoljena dokler je pripeta na stenčasu.

Hvala vsem kateri ste pristopili k temu odgovornemu delu in upam, da vam nebo nikoli pretežko. Naloge katere so nam bile dane bomo poskusili uresničiti, posebno resno bo treba pregledati naša društvena pravila. Sestaviti jih bo treba tako, da bodo odgovarjala sedanjim časom. V slučaju prekinitve društvenega delovanja, pa do pravičnega članskega deleža.

Tudi ime bo treba spremeniti! Ime "Planica" je nespremenljivo; le nekaj drugih besed bo treba dodati, da bo zvenelo bolj športno in kulturno avstralskim oblastem. Lotili se bomo vsega tega takoj po novem letu, ter vam predložili v odobritev na generalni seji drugo leto.

Vas člani pa prosim, da nas podprete z vašo prisotnostjo pri vseh naših prireditvah. Zraven letno plačane članarine finančno pomagajte društvu z obiski tudi ob petkih in nedeljah. V upanju, da se vidimo bolj pogosto na "Planici" vas lepo pozdravljam in želim obilo sreče in miru v vaših družinah.

Matija Cimerman
Predsednik

IZ ŠOLSKIH KLOPI

Za to izdajo "Novic" sem vprašala dve odrasli učenki za njun dopis.

Otroci so se v tem letu kar dosti naučili, vam povedali ali zapeli na odru. Do konca šolskega leta še bo treba vložiti dosti truda in dobre volje, da bomo uspešni za nastope ki nas še čakajo.

Hvala otrokom, staršem in vsem ki nam pomagata.

Lidija Lapuh

WHAT THAT CAUSED ME TO LEARN SLOVENIAN

Languages always held a certain fascination for me but it was my trip to Slovenia in 1973 that gave a strong desire to learn the language.

Living in my in-laws house in Maribor for six months or more and not being able to communicate my feelings and thoughts, was really frustrating and many times I would cry to myself because I wanted to join in the conversation and not feel an outsider.

My husband was very good in translating different conversations but it wasn't the same as being able to express for myself. So I started to learn word by word over a period of time. My vocabulary expanded quite a bit but I still was not satisfied so now, when I can, I have Slovenian lessons with Lidia, who is helping me a lot to learn the grammar and correct pronunciation of new words as well as to read and write.

Although I find it a lot harder to learn now as I am a lot busier than I was when I first started to learn Slovenian, I will still continue learning.

Valerie Vogrinec

I like the Slovenian culture because it is different in many ways. Slovenian people like to share good times when gathered together.

The reason I send my children to "Planica šola" is because they learn a lot that is being taught to them by a perfect teacher. We couldn't ask for a better teacher than Lidia. The reason why I decided to start "šola" was to learn to speak Slovenian so I can participate in any Slovenian conversations.

Jean Dolinar

Nasvidenje v razredu!

VODILNI ODBOR
S.D. "PLANICA" SPRINGVALE INC.
1996/1997

PREDSEDNIK	g. M. Cimerman	9795 9627
PODPREDSEDNIK	g. Z. Abram	9561 4268
TAJNIK	g. I. Lapuh	9799 3984
POMOČNICA TAJNIKA	gdč. L. Lapuh	9799 3984
BLAGAJNIK	g. L. Kovačič	9786 9084
ODBORNICE / ODBORNIKI	g. F. Šabec	9704 7215
	g. F. Posčič	9560 0415
	ga. I. Kinkela	9584 3391
	ga. I. Mohorovičič	9551 1518
	ga. M. Penko	9561 3540
	ga. K. Cevc	9580 5518
	g. M. Medica	9800 2026
	g. F. Frančič	9561 5268
	g. D. Sepič	9558 0225
KULTURNI REFERENTKI	gdč. L. Lapuh	9799 3984
	ga. V. Brne	9701 0274
UČITELJICA SLOV. ŠOLE	gdč. L. Lapuh	9799 3984
SOCIALNA DELAVKA	ga. M. Abram	9561 4268
"NOVICE" ODBOR	ga. M. Lenarčič	9763 4245
	ga. V. Brne	9701 0274
	ga. L. Srnec	9870 4810
	ga. J. Srkulj	9795 0542
BALINARSKA REFERENTA	g. M. Franetič	9568 1292
	g. L. Sluga	9547 2448
LOVSKI STAREŠINA	g. O. Verdenik	9798 4824

SPORED PRIREDITEV 1996/1997

07.09.1996	. . . "Dan Očetov" ples	Družina Koroša
08.09.1996	. . . Proslava za "Dan Očetov"	-----
27.10.1996	. . . Sveta maša ob "Dnevu Mrtvih" in kosilo	Odbor
07.12.1996	. . . "Miklavževanje" s plesom	Družina Silva Rob
26.12.1996	. . . "Štefanovanje" piknik	-----
31.12.1996	. . . "Silvestrovanje"	Odbor
08.02.1997	. . . "Pustna zabava"	Družina Lešnjak
31.03.1997	. . . "Velikonočni ponedeljek" piknik	-----
10.05.1997	. . . "Materinski dan" ples	Družina Franetič
11.05.1997	. . . Proslava za "Materinski Dan"	-----

Odbor S.D. Planica za leto 96/97. Odsotna I. Mohorovičič.

OČETOM NAJLEPŠE ŽELJE ZA NJIHOV PRAZNIK

Dragi očka! Za tvoj praznik ti izrekamo najlepše želje... To so po navadi besede zapisane v voščilni karti, ki jo podarimo očetu ob njegovem prazniku. V teh par besedah vsi naši otroci in vsi mi, ki še imamo očete, želimo reči hvala za vse lepe trenutke, kateri so skovani s trdnim delom in skrbjo z lepše družinsko življenje. Vsaka roka po svoje kuje, ob različnem času in drugačni obliki.

Ob vsakem očetovem prazniku se spomnem svojega očeta, ki mi je z očmi in rokami nedosegljiv. Kadarkoli bi mu rada ponudila pogled razumevanja, ga objela in mu voščila sreče, je razdalja med nama prevelika. Pa si rečem: taka je usoda, dan gre mimo, v sledeh za mano pa ostajajo spomini in neizrečene besede. Dragi očetje! Vsi vi, ki imate na ta dan pred seboj svoje otroke, sprejmite njihove želje z veseljem in njim vrnite nazaj zadovoljstvo z objemom ter šepnite: rad te imam, otrok moj!

Letos 8. Septembra 1996 smo na "Planici" praznovali ta pomemben praznik. Zadovoljni otroški obrazi na odru so ponazorili zadovoljstvo in srečo, potrdili še enkrat, da so pridni ter izrazili ljubezen svojim očkom in dedkom na način, ki ga vsak odrasel razume: sproščeno, razigrano, hvaležno, z občutkom in neskodoželjnostjo. Otroci ne poznajo dolgih govorov in recitalov, to so samo kratke, v nežnem tonu izrečene vrstice pa kljub temu vsebinsko jedrnate. Njihova "diploma za nastop na odru" je bil vsekakor očetov nasmeh in objem na koncu proslave. Njihovo delo podpiramo vsi, posebno njihova učiteljica Lidija, ki je še vedno vztrajna in potrpežljiva. Kolikor smo lahko pripomogli k samemu programu tudi mi, starejši nastopajoči, upamo, da vam je bilo všeč, saj smo le želeli pripomoči k uspešni zaključitvi letošnjega praznika očetov.

Prepričana sem, da ste na sobotni veselici, ob dobri glasbi in izvrstni hrani ponosni dvignili kozarce, na zdravje še na mnoga leta v veselje družini in društvu.

Vera Brne

Hvala očka ti za vse,
za ljubezen, ki jo imaš za me.
Sreče sončne ti želim!
sprejmi očka - skromen dar ti podarim.

Poslušaj zdaj, očka,
voščilo otrok:
Naj dolgo ohranja
pri zdravju te Bog!

PAVLETOVA SAMOTA

Pavel je sedel k mizi. Pred sabo je imel kosilo, ki si ga je pripravil. Grižljaj za grižljajem je počasi nosil v usta. Mudilo se mu ni nikamor, saj je že nekaj let užival zasluženi pokoj. Dotik žlice ob krožnik je tu in tam prekinil tišino po kuhinji in vse bolj mu je postajalo dolgčas ob tem samotnem glasu.

“Ne morem več”, je rahlo sam pri sebi dejal in odložil žlico. Vprsih je začutil tesnobo; obšla ga je nenavadna samota, v mislih pa je bil z ženo Berto, ki že tri leta počiva v tej tuji zemljici.

Kakor, da bi ga sedaj vest opomnila, kaj je zamudil za vedno. V srcu je nosil tiho željo, da bi z ženo šla obiskat svojo staro domovino, vendar zadnjih nekaj let Bertino zdravje ni moglo ustreči tem željam.

V tej novi domovini ni hrepenel po razkošju, le topli domek si je želel. Z ženo sta vzgojila tri otroke v slovenskem duhu, ki pa so odšli vsak na svojo življensko pot.

Pavel se je zaglegel v sliko svoje Berte, ki je bila na omarici in komaj slišno dejal:

“O Berta, zakaj si me zapustila? Ne vem kdo mi bo dal šalico čaja, ko me bodo popustile moči”.

Ivan Lapuh

Učenci slov. šole pozdravljajo očete.

S slovensko pesmijo in veselo glasbo smo zaključili dan očetov na Planici.

LOVCI IN RIBIČI POROČAJO

V mesecu juniju nam je preostala še zadnja točka lovskih in ribiških prireditev. Imeli smo zabavo s plesom v društvenih prostorih "Planice". Dvorana žal ni bila tako polna kot je to bilo pred leti, vendar v veseli družbi prijateljev, kjer domača pesem hitro zadoni je bil večer prav tako lepo doživetje.

V imenu lovskega odbora se zahvalujem za uspešno delo kuharjem za okusno večerjo. Prav tako tudi hvala kuharjem, ki so jim priskočili na pomoč.

Lovci in ribiči "Planice" smo za leto 1996/97 opravili letne volitve, na katerih se nas je zbralo kar lepo število. Kot je že v navadi, se je tudi tokrat pri izbiri starešine vsak po svoje izogibal tega vodilnega mesta. Na koncu pa se je odločilo, da še ostanem za naslednjih dvanajst mesecev.

Letošnji odbor predstavljajo naslednji člani:

Starešina : O. Verdenik

Podstarešina : J. Rozman

Blagajnik : J. Rotar

Odborniki : V. Lenko

I. Vesel

A. Katič

Vsem lovcem in ribičem kot tudi prijateljem "Planice" se iskreno zahvalujem za vso pomoč katero ste nudili skozi minulo sezono.

V upanju, da bo tudi letos tako; želim novemu odboru dosti delovne in lovske sreče.

Vas pozdravlja - Starešina
Otto Verdenik

BALINARSKE NOVICE

Po končani balinarski sezoni, se mi zdi, da smo se malo polenili in to verjetno radi mrzlega vremena. Skoraj bi pozabili na špotrni dan, kateri je bil 16. junija. Morali smo kar na hitro organizirati čim več ljudi, da smo vsaj malo uspeli. Bilo bi vse drugače, če bi nas odbor na to opozoril. Gotovo se je odbor zanašal na balinarje: "češ, saj balinarji že vedo in mislijo na svoje dolžnosti in delo".

Čestitam M. Franetič, V. Vlah in A. Katič za doseženo **PRVO** mesto. Obenem se vsi iz srca zahvaljujemo ge. in g. F. Kinkela za podaritev **prve nagrade** in to je bila **veriga klobas**, kar so takoj skuhali in smo pojedli. Za udeležbo na vseh tekmovanjih in v veseli družbi, se vsem prisotnim prisrčno zahvaljujem.

V petek, 28. junija smo se sestali, da se malo pogovorimo in obudimo spomine pretekle sezone in si izberemo novega referenta. Gospod M. Franetič je odprl sestanek. Vse navzoče je lepo pozdravil in se jim zahvalil za vso delo in pomoč ter za udeležbo na tekmovanjih. Posebej se je zahvalil vsem kuharicam za odlično delo skozi vso leto, katero so tako zvesto in veselo opravljale.

Podal je poročilo finančnega stanja. Denar prihaja samo iz male skrinjice na baliniščih ter znaša \$1430.00. Kot vidite, je le nekaj, da ni treba vedno nadlegovati odbor za nakup pokalov ali materjala za popravilo balinišč.

Prišla je točka volitev novega referenta. Nekaj časa je prevladal molk, tako, da ni preostalo drugo, kakor da **midva nadaljujeva** delo naprej, a to na podlagi, da dobimo dovolj balinarjev in balinark za zvezno tekmovanje. Naš pogoj je bil popoljen.

Ob koncu je še predsednik g. M. Cimerman povedal negaj besed, v katerih je izrekel zahvalo za ves balinarki trud, delo in vstrajnost na baliniščih v upanju, da se tako nadaljuje v bodoče. Po končanem sestanku smo imeli malo, toda dobro zakusko, katero nam je pripravila ga. S. Franetič. Tudi D. Erzetič nas je postregel z vinom, iz katerega so dekleta skuhale dober **BROLE**. Hvala vam!

Tudi letos smo imeli balinarski ples. Čeravno sta zunaj razsajala veter in dež, se je vseeno udeležilo lepo število ljudi, ki se radi zabavajo v veseli družbi. Ob zvokih ansambla **Karantanija** smo se vrteli, čeprav so ta večer igrali bolj poredko. Zvedeli smo, da se ansambel razide ob koncu tega leta; vendar nam je bil večer kratkočasen, saj so nas zabavali tudi **Anzian** z

avstrijskimi narodnimi plesi. Družina Varglien s svojo družino je na ta večer prevzela kuhinjo in bar.

V nedeljo 28. julija smo imeli prijateljsko-tekmovalne igre z Italo-Australian klub na Planici. Imeli smo malo težkoče dobiti dovolj igralcev; nekateri so bili bolani, drugi na dopustu, nekaj se jih je pa odpravilo na lov. Toda sreča se nam je le nasmejala in prijavilo se nam je zadostno število igralcev, tako, da so igre kar lepo, mirno in prijateljsko potekale. Družba je bila vesela, dan je hitro potekel. Igre so se malo zavlekle, posebno za tiste, ki so se kvalificirali za finale. Končali so komaj ob 11:30 zvečer. Zato smo se zmenili, da bomo v bodoče taka srečanja zmajšali le do 9 točk.

Naj se v imenu odgovornih balinarjev pristrčno zahvalim vsem, ki ste nam kakorkoli in kdajkoli pomagali, posebno za naše želodce in suha grla. Upam na vašo udeležbo v bodoče!

Čestitamo Z. Abram, M. Abram in Z. Penko za zaslužen drugo mesto ter A. Grl, S. Franetič in D. Erzetič za doseženo četrto mesto.

11. avgusta smo imeli povratno tekmovanje z Italo-Australian klubom v Dandenongu. Dan je kar nekako hitro minil, a zunaj je divjala burja. Med kosilom smo imeli kratko predstavo, kjer nam je italjanski pevec zapel nekaj napolitanskih pesmi. Istočasno smo mi naznanili rojstne dneve dekletoma - ge. I. Kinkela in ge. M. Abram ter jima zaželeli vse najboljše in še skupno zapeli Happy Birthday, girls!

Po kosilu smo nadaljevali z igrami in končno prišli do konca okrog 8:00 ure zvečer. Na žalost, zopet smo morali pustiti prvo in tretje mesto v Dandenongu, dočim so prevzeli drugo mesto naši: A. Grl, S. & M. Franetič, četrto mesto so odnesli L. Sverko, in D. Sepič, nadomestilo za F. Pintar-ja.

Hvala vsem igralkam in igralcem, kateri ste prisostvovali pri tekmovanjih! In tako, veselo, korajžno naprej!

Referenta: M. Franetič
L. Sluga

Natakarska:

“Želite kosilo za tristo ali za petsto tolarjev?”

“Kakšna pa je razlika?”

“Dvesto tolarjev.”

Prijateljsko - balinarsko tekmovanje me Italo-Aust. club & Planico 11.8.90

OSVOJENE OLIMPIJSKE MEDEALJE AVSTRALIJE
V LETU 1896 DO 1996

1896	Atene	2		1956	Melbourne	34
1900	Paris	5		1960	Rim	22
1904	London	4		1964	Tokyo	18
1912	Stokholm	6		1968	Mexico City	17
1920	Antwerp	3		1972	Munich	17
1924	Paris	6		1976	Montreal	5
1928	Amsterdam	4		1980	Moscow	9
1932	Los Angeles	5		1984	Los Angeles	24
1936	Berlin	1		1988	Seoul	14
1948	London	13		1992	Barcelona	27
1952	Helsinki	11	1996	Atlanta	41	

SKUPNO JE AVSTRALIJA OSVOJILA KAR 288 MEDALJ.

NAŠ LIST - "NOVICE"

Naše društveno glasilo Novice, ki izhaja štirikrat letno je zvesto svojim članom že šestnajsto leto. Res, to ni dolga doba, vredno pa je tudi kdaj pa kdaj svoje omembe.

Vemo, da je v celotni slovenski skupnosti v Avstraliji zabeleženo lepo število raznih listov, ki so imeli kratko dobo.

V Novice so se prvotno beležila le društvena poročila. S časom so se začeli zapisovati tudi dopisi, ki niso povezani z društvom. Tako je list dobival obširnejšo in popolnejšo obliko. S kvaliteto lista in seveda z vsakdanjo inflacijo pa je Novicam doprineslo kar visoke tiskovne stroške.

Društvo se zaveda, da pisana beseda v zdomstvu predstavlja pravo identiteto dotičnega naroda. Prav gotovo pa bo treba list prilagoditi današnjim razmeram, **nikakor pa ne dopustiti, da umre**. Nekateri člani in tudi nečlani finančno pomagajo za "Tiskovni sklad", kakor tudi naši podjetniki z objavljanjem svoje obrtnosti - vsem pa gre zahvala. Ostaja pa še vedno velika vrzel. Upam, da se bo še kdo pridružil. Novice so list, kateri se prejema povsem brezplačno.

Naša odgovorna urednica Novic je ta čas odsotna, zato sta za tokrat priskočila na pomoč Lidija in Ivan, da list steče naprej.

Le še misel, ki ima svojo težo: "čim več bomo imeli pisane besede, daljše bo naše življenje".

Ivan Lapuh
Tajnik

Tiskovni sklad za Novice

Tokrat nam je daroval \$20.00 za Novice naš znan nečlan - Tone Dolinar. Prav lepa hvala za prispevek.

STOJAN BRNE
Carpenter

Extensions
Renovations
and new houses

FREE QUOTES
Ph. 9701 0274
Mob. 018 361 139

RIBE PLAVAJO TRIKRAT

Kako? Se vprašate? Pa verjamem, da vam ne bo težko uganiti. Prvič v vodi, drugič v olju in tretjič v vinu.

Kakorkoli, tokrat se ne motim. 3. avgusta smo na Planici preživeli večer ob izvrstni ribji večerji. Vsi tisti, ki smo se večerje udeležili ne moremo zanikati, da ribe niso bile prave mere ali okusa. Organizatorji in kuharice večerje so se prav pošteno trudili, da bi na krožniku počival kaj velik zalogaj in rekla bi, da jim je kar uspelo.

Ponavadi pa je tako: Kadar so nam želodčki polni, nam preostane še malo poklepetati in se razveseliti. To pa to! Veselja tudi ni manjkalo. "Domači" muzikantje so krepko vlekli meh in peli, mi pa smo seveda plesali. Natararji medtem niso pozabili, da ribe vendarle morajo končati v vinu in so hiteli prodajati vince... Hit'r še en gvažek juhu-hu, da se svet ne bo preveč vrt'u... Bilo je lepo. Rada bi poudarila, da ta večer niso bile pomembne samo ribe, za vseh nas je bilo skupno veselje in skupno preživet čas še večja radost. Redko se dobimo takole, pa ni nič narobe, če plesa ni, saj si ga že sami naredimo. Hočem reči, če se le da, dobimo se zopet takole na Planici.

Vera Brne

Domači muzikantje s pevci.

ČESTITKE - CONGRATULATIONS

Dne 30.12.95 sta si pred oltarjem slovenske cerkve v Kew obljubila zvestobo Loretta Mamilovič in njen izvoljenec Harvey Vincent.

Naj jima bo skupna pot posuta s cvetjem in srečo za vselej.

Po šestih mesecih je družino Mamilovič razveselil še en dogodek: pred oltarjem Sv. Cirila in Metoda v Kew pa je Johny Mamilovič pričakal svojo nevesto Ingrid Rutishauser, kjer sta srečna sklenila zakon.

Ponosnim staršem in srečnim mladoporočencem najlepše želje.

Poročena: 6.7.1996

Helena Berkopec in Ignac Zver sta sprejela zakrament svetega zakona dne 10.8.1996 v slovenske cerkve Kew. Ignac je dolgoletni član društva "Planica", Helena se je pa sedaj z veseljem pridružila naši veliki družini, kjer je njen stric že več let predsednik. Odbor in vsi člani "Planice" jima čestitamo in želimo dolgo in srečno zakonsko življenje.

Veselo praznovanje na dopustu naših pridnih članov.

Našemu predsedniku še na mnoga leta!

Slavljenje 60 letnice našega zvestega člana g. F. Kampuš -
še na mnoga zdrava leta!

IZ SOCIALNE BELEŽKE

Socialna delavka S.D. Planica za naslednjih dvanajst mesecev je ga. Milena Abram - ne ga. Marija Kosi kot je bilo zapisano na dan generalne seje. Gospe M. Kosi se odbor za njeno dosedanje delo kot socialna delavka prav lepo zahvaluje.

Če kdo izve v naši planiški skupnosti o kaki nezgodi, bolezni ali osamljenosti v letih jeseni; potem naj pokliče ga. Mileno Abram na številko 9561 4268. Mnogokrat prizadeti osebi pomeni trenutek obiska z toplo domačo besedo del okrevanja.

* * *

Omenil bi rad kar še ni bilo zapisano v Novicah. Pred dobrimi tremi meseci je naš član "Planice" g. Viktor Javornik dobil "novo" srce - Heart Transplant. V času tega prispevka je Viktor doma med svojimi. Občasna zdravniška kontrola pa je v takem slučaju prav gotovo nujno potrebna. Vsi "Planičarji" želimo Viktorju dobrega okrevanja v upanju, da bo kmalu prišel na "Planico".

* *

Našo odbornico ga. Marijo Penko pa je devet dni po volitvah doletela nezgoda. Pri prečkanju ceste je tako nesrečno padla, da si je zlomila nogo. Kljub temu, da pestuje svojo nogo, nas je že prišla obiskat na "Planico". Mariji želi odbor in vsi "Planičarji" čim hitrejšega okrevanja, da bi bila zopet kmalu med nami na "Planici".

* *

Prav gotovo pa je še kdo, ki so mu dolge ure, ko prenaša svoje tegobe, za katerega ne vemo. Naj mu te vrstice doprinesejo trenutek prijetnega domačega počutja z upanjem v jutrišnji sončni dan.

Ivan Lapuh

OBVESTILO

V nedeljo 27. oktobra 1996 ob 2:30 popoldan bo v dvorani "Planice" sveta maša ob spominu dneva mrtvih. Sledil bo obisk grobov na Springvale pokopališču, kot že vrsto let.

Ta dan bo tudi na razpolago domače okusno kosilo od 11:30 do 2:00 ure popoldan. Rezervirajte pri Matiju Cimerman na 9795 9627.

BOŽJA NJIVA

Sredi polja božja njiva,
drag na rajne je spomin.
Več rodov že tam počiva,
kraj očeta leže sin.

Na grobovih skromni znaki,
drug ob drugem se vrste,
saj vsi ljudje so si enaki,
ko jih v zemljo polože.

Resnice

Sovraštvo je vizitka smrti.

(Jože Urbanija)

SLOVENIJA - NAŠA - MOJA ROJSTNA DOMOVINA

V moji dragi domovini,
mi žive spomini.
Tam mati moja je živela,
v domači peči kruh je pekla.

Po 23-tih letih mi je zopet bila dana prilika, da sem obiskala rojstno domovino - svoje brate, sestre in sorodnike. Da, ko sem povedala, da odpotujem v Slovenijo 1. aprila, mi je malokdo verjel.

No, nastopil je 1. April. Vreme v Melbournu me je poškopilo - blagoslovilo, enako tudi mojo hčerko Lili in več dugih Slovencev. Poslovali sva se od svojih, stopili na avion in železna ptica nas je odpeljala proti Evropi. Po 25-tih urah vožnje smo srečno prispeli na Brnik, kjer so nas pričakali naši dragi domači s šopki rož. Na letališču nas je pozdravil tudi urednik Rodne Grude in vsakemu podaril rdečo rožo. Pozdrava smo bili deležni tudi z neba - bel sneg nas je požegnal. Ustavili smo se v restavraciji in se okrepčali za nadaljno pot. Proti Mariboru je bila tisti dan pot naporna, več cest je bilo zaprtih. Srečno smo prispeli na cilj, dom mojega brata Vinkota, kjer so nas pričakali ostali domači. Svakinja Trezika se je ravno vrnila z druge strani - s pogreba svoje tete. Vsi smo bili zbrani in ugotovili - eni se srečno snidejo, drugi žalostno odidejo za večno. Ura tistega dne je bila že pozna. Odpravili smo se počivat; mislim, da sem nekaj dni prav malo spala.

Življenje v Sloveniji je enakomerno potekalo, le moža Štefana smo pogrešali, kajti vsi so govorili, da je zelo lepo in veselo, da se zopet po tolikih letih vidimo, a še lepše bi bilo, če bi bil Štefan z nami. Toda ni bilo vsega mogoče, kar sva načrtovala. Po veliki srčni operaciji, mu je zdravnik odsvetoval dolgo potovanje. Med svojimi domačimi sem se imela lepo.

Brat mi je bil za taxi. Vsako jutro je bilo: kampa danes? Prevozili smo km in km po Sloveniji od S do J, od Vzh. do Zah. Obiskali smo sošolce in prijatelje, - že skoraj pozabljene, a zopet spomini so nas povezali in zdelo se nam je, da le ni tako dolga doba mojega odsotka, saj smo vsi enaki in, da je moja govorica čisto domača, čeravno sem že 40 let od doma. Seveda smo vsi starejši, enako srebrni vsi tisti, katerih še ni zasula črna zemlja.

Vsi so se zanimali, kakšna je razlika v življenju na drugem koncu sveta. V the mesecih sem ugotovila, da v današnjem času ni velike razlike - le v tem, da mi smo si morali, kar imamo vse prislužiti, doma so mnogi podedovali, če

drugega ne, parcela jim je bila podarjena, da si postavljajo lepe dvonastropne hišice, v kateri so tudi domače krušne peči, kjer se peče dišeči slovenski kruh. Tako danes rastejo lepa predmestja, trgi in iz vasic postajajo vasi, ki se širijo po Sloveniji. Po hribih, kjer so bili gozdovi ali samo pašniki, se svetijo weekendice ali brunarice s kletmi, ob njih pa večji ali manjši vinogradi.

Več dni sem preživela v mestu Maribor, od koder smo si lahko ogledali SVZ del Slovenije s prekrasnimi pohorskimi točkami, turistične kraje ob Dravi vse do avstrijske meje, kateri so skrbno pripravljeni in negovani, tako, da se lahko sončiš, kopaš, ali pa pohajaš po velikih in poleti - senčnih parkih.

Kot sem že omenila, povsod po Sloveniji rastejo lepe hišice, razvija se industrija, nekatere tudi umirajo ali pa jih kupujejo zasebniki, - dogaja se, kakor tukaj, je pač demokracija. Stavke, stavke, kjer se da! Obnavljajo ceste za boljši promet, turizem in gospodarstvo. Turistični kraji - toplice in hribi so polni turistov, saj se je začelo poletje. Študentje se odpravljajo na dopuste - počitnice v sosednje države, kdor pač zmore. Družine odhajajo na dopuste na jadransko obalo. Vlaki so polni šolarjev, ki se razgledujejo po svoji cvetoči in zeleni domovini, ter ugotavljajo resnico, ki so se učili v šoli. Po poljih ni več toliko delovne sile, niti živine, kajti traktorji vse premorejo.

Zelo zanimivo za naše domače je, da tukajšnji kmet ne ve točnega števila svoje živine. Vedno pa še večina misli, da smo tukaj v puščavi; - (radovedna sem, kako nas opisujejo tisti, ki se vračajo za stalno?) Zelo presenetljivo za njih je, da so tukajšnje gozdne živali zaščitene (kangaroo, wombat, kače in druge), kakor tudi s psom in mačko moraš ravnati nežneje, kot z osebo.

Razlike v življenju ni, hrane, obleke in vsega je dovolj. Upokojenci živijo lepo; daljšo delovno dobo ima, večja je penzija; še doma si pripravijo nekaj in se ugodno živi.

Lucija Srnec

Resnice

Na svetu je večkrat lice - daleč od resnice.

Za vse ljudi sveta velja, da zdravje in mir največja sreča sta

VISOKI OBISK "SVETEGA OČETA" V SLOVENIJI

Kot nam je že znano, je v tistem času, v času mojega bivanja v Sloveniji naša domovina imela čast, da je bila gostiteljica visokega gosta iz Rima - samega SVETEGA OČETA. Presveti PAPEŽ je blagoslovil Slovenijo in Slovence. Deležni njegovega blagoslova so bili različni narodi, ki so takrat obiskali Slovenijo, da bi se z njim srečali.

Papež Janez Pavel II je bil v Sloveniji sprejet resnično prisrčno in s spoštovanjem. Saj se je med tridnevni obiskom srečal kar nad 250- tisoč verniki. Veselje in radost mu je sijala, ko ga je pozdravila množica mladine v Postojni.

Na mariborskem letališču (Slivnica) je izrekel te-le besede:

"Tej državi in njenim državljanom simbolično zaupam svetilko vere, ki je bila prižgana pred 1250-timi leti. V vseh the stoletjih ta svetilka kljub dramatičnim spremembam ni nikoli ugasnila. Slovenski kristjani, s to svetilko v rokah se zdaj napotite kot romarji upanja proti tretjemu krščanskemu tisočletju, da boste gradili med seboj spravljeno družbo, ki bo zagotavljala mir in slogo vašim otrokom!

Ko ob koncu pastoralnega obiska zapuščam Slovenijo, prisrčno pozdravljam slovenski narod, s katerim sem preživel tri nepozabne dni". "IMAM VAS RAD"!

"Papežev obisk je dogodek, ki nas rasveseljuje, osrečuje pa tudi obvezuje. Dogodek moramo spremeniti v dogajanje, besede v dejanje in smernice v resničnost. Papežev obisk je dogodek, ki ne sme postati naša zgodovina ali preteklost, ampak mora postati stalna sedanost. To je stalna potrditev v veri, poglobitev čuta za cerkev, spodbuda za narodno spravo, ki so jo sklenili naši predniki.

Škof Anton Martin Slomšek je našim prednikom in nam ohranil vero, dom in rod. S šolo in izobrazbo je dal slovenskemu človeku v roke izkaznico enakovrednosti z vsemi drugimi narodi. Neutrudno je skrbel za edinstvo kristjanov v tedanji srednji Evropi.

Tridnevi papežev obisk je bil tridnevno pričevanje Slovenije pred vsem svetom. Oči vsega sveta so bile uprte v ta RAJ pod Triglavom. Svet je spoznal, kje je ta dežela in kakšni so ljudje, kakšno je njihovo kulturno in versko bogastvo"!

To so bile besede mariborskega škofa Dr. Franca Kramberger-ja.

Lucija Srnec

KULTURNI MOST MED AVSTRALIJO IN SLOVENIJO

Razstava "Most - Bridge" kultura povezava med Avstralijo in Slovenijo od 16. aprila do 7. julija: V mojih očeh.

16 avstralskih slovenskih umetnikov je razstavljalo svoje delo. Organizator te stvaritve je bil g. I. Leber s svojo soprogo Heleno ter drugi člani izseljenskega sveta. Gradivo so pripravile vse slovenske organizacije in verska središča. Opisno biografijo tiska je zbrala ga. M. Brgoč.

Otvoritve v Ljubljani, ki je bila v narodnem muzeju, se je udeležilo veliko prijateljev in domačinov avstralskih Slovencev. Razstavo v Ljubljani je odprl predsednik republike Slovenije g. M. Kučan. Tudi dr. J. Bogataj - predsednik SIM je pohvalil avstralske Slovence za visoke dosežke na vseh področjih. Razstave so se vršile po večjih krajih Slovenije: **Ljubljana, Trebnje, Tinje na Koroškem. V Trstu so nas pozdravili Tržaški Oket in pevci Big Ben.**

V **Mariboru** je bila razstava v galeriji Rovtož, ravno v času obiska sv. očeta - Papeža Janeza Pavla II. Razstavo je odprl član izvršnega odbora SIM in prof. mariborske univerze dr. M.Klemenčič. Spregovoril je tudi lektor mariborske univerze L. Toplak in pa mariborski župan A. Križman. Vrstili so se zanimivi pomenki. Obiskovalci so bili željni vsakdanjih, preprostih novic med Slovenci v Avstraliji, posebno še tisti, ki imajo svoje down-under. Različna vprašanja, na katera sem kar več dni odgovarjala, saj sem dežurala na razstavi in tako spoznala mnogo prijateljev, ki so že obiskali Avstralijo ali jo še želijo videti. Posebno mladina - študentje so se zanimali za življenje na peti celini - naši posvojeni domovini.

Mnogi so pa vso to delo avstralskih Slovencev zamudili, saj niso vedeli, kje in kdaj se je vse to dogajalo, kajti bilo je premalo razlašeno, saj je mnogim bilo tudi rečeno da morajo imeti vabilo za vstop. Mnogi so se pa čudili, da je bila prosta vstopnina. ??? - Radi svega tega, bi bil obisk razstave mnogo uspešnejši, če bi organizatorji bili bolj povezani. Škoda! Zraven je pa bil tudi obisk najsvetejšega ravno v Mariboru in tako je razstava trajala le dobre 4 dni. V bodoče bi vsakemu organizatorju svetovala, da bi se take reči delale bolj obširno in pravočasno, le tako bi se lahko pokazali, da smo Slovenci res delovni na vseh področjih - ne le enostranski.

Lucija Srnec

FRAN ERJAVEC

Fran Erjavec je predvsem naš prvi pisec poljubnih strokovnih spisov iz življenja narave. Najbolj se je priljubil s svojimi spisi iz živalskega sveta, ki so v množičnih izdajah postali pravo ljudsko branje. Lep opazovalni in pripovedni dar je pisatelj razodel že v zgodnem orisu **Mravlja**. Mladim namenjene **Domače in tuje živali v podobah**. Med povestmi se mu je posebej posrečila vzgojna: **Ni vse zlato, kar se sveti**.

Doma je bil Erjavec v Ljubljani. Njegova rojstna hiša na Poljanah pa ni ohranjena. Že v mladosti se je pisatelj vnel za naravoslovje in postal profesor prirodopisa.

Fran Erjavec se je rodil 4. septembra 1834. leta v Ljubljani, umrl pa je 12. januarja 1887. leta v Gorici.

NAJZVESTEJŠI PRIJATELJ Dr. Jeraj

Knjige so za človeka najvišji zaklad.
Te so naše najboljše prijateljice.
Z njimi lahko kramljamo, posvetujemo,
zabavamo, vzgajamo in se iz njih učimo.
Kar je posebno prijetno: vzamemo jih v
roke, kadar hočemo; nikoli nam ne zamerijo,
ako jih odložimo in postavimo na polico.

Resnica

Kdor sam sebe povišuje,
prazno glavo oznanjuje.

BOLJŠE POZNO KOT NIKOLI

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE
EMBASSY OF THE REPUBLIC OF SLOVENIA

Spoštovani g. Mandelj!

Najprej bi Vam in pripravljalnemu odboru petega slovenskega festivala kot tudi vsem nastopajočim izrekel iskrene čestitke ob odlično izpeljanem programu tega kulturnega doživetja za vso slovensko skupnost. Pri tem nas je še posebno razveselilo, da je bilo med nastopajočimi toliko otrok, že tretja generacije Slovencev, kar je zagotovilo, da se bodo slovenski jezik in kultura še naprej ohranjali med slovensko skupnostjo v Avstraliji.

V imenu veleposlaništva se vsem organizatorjem in sodelujočim zahvaljujemo za velike napore, ki jih vlagate v ohranjanje slovenske kulture. Zato mi je bilo v velik ponos prisostvovati slovenskemu festivalu, še posebno pred prisotnostjo visokih gostov iz javnega življenja zvezne države Viktorije, v kateri se je slovenska skupnost tako močno uveljavila.

Veleposlaništvo se je v sodelovanju z Uradom za Slovence po svetu odločilo, da vam izroči ček v višini A\$5000,00 v znak podpore in poštovanje k vašim aktivnostim. Želimo Vam še veliko uspeha in dosežkov na kulturnem področju.

Zahvalil bi se tudi za pozornost, ki sem jo bil deležen, kot tudi za gostoljubje slovenskega kluba Planica v Springvale.

Z lepimi pozdravi

Aljaž Gosnar
Odpravnik poslov

(Prepisano z originala dne 22.3.96 - naslovljeno na SSOV)

JE LIPA ŠE NAŠA?

Lipa je Slovencu že dolgo v zgodovini pravo simbolično drevo. Po njej so imenovani kraji, mnogim pa tudi izvira ime iz besede **lipa**.

Vemo, da cesarica še danes ni oprostila Martinu Karpanu, ki ji je posekal najlepšo lipo za svoj kij v boju proti Brdavsus. **Lipa** je tudi opevana v mnogih pesmih. Na sredi vasi je nudila prijetno senco, ob večerih pa kraj srečanja mladih src. Z njenim cvetjem kot lipov čaj si po domače zdravimo prehlad. V fileteliji zasledimo, da je izšla leta 1992 ob prvi obletnici osamosvojitve Slovenije znamka z podobo **lipovega lista in cveta**. Ta poštna nalepka je omenjena (vsaj do nedavnega) kot doslej najlepša slovenska znamka.

Vloga in znamenitost **lipe** je bila tako v ospredju, da je že pred osamosvojitvijo prišel njen list v slovenski grb. **Lipov list** se je priljubil slovenski duši, saj je že sam od sebe pričeval svojo identiteto.

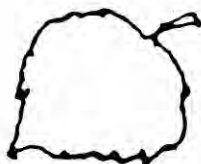
Ministerstvo za turizem pa si je izmislilo nov znak, ki naj bi predstavljal simbol turizma. Sestavljajo ga štiri nespoznavni cveti v štirih barvah: bela, rdeča, rumena in zelena. To je novi znak, ki je prevzel vlogo **lipovega lista** - gotovo samo v turizmu. Za domače dopustnike in turiste, da bi preživeli oddih v svoji lepi deželi, pa je zraven "šopka" še geslo: "Imejmo se fajn!"

Gotovo se bo moralo še kaj odmakniti, kar je bilo "naše" in se prilagoditi novim-modernejšim valom. Kakorkoli že, izven matične domovine je **lipov list** bil in je še vedno spoštovam.

Ivan Lapuh

NARODNA

Lipa zelenela je
tam v dišečem gaju,
s cvetjem me posipala,
d'jal sem, da sem v rajju.

Veje raztezavala
k nebu je visoko,
meni pa je do srca
segala globoko.

Ptičice je lipica
v senčico vabila,
kadar ležal sem pod njo,
me je ohladila.

NADALJEVANJE ZGODOVINE

Najprej omenja planino na Bilah (Alben Willach) in pravi, da ima na nji osem zemelj (acht ganzer Hueben) in mu ondi služi (dient) Jurij Frankovič iz devinske sodnije (Tybeiner Gericht). Na Počku (Potschekh) ima pet celih zemelj, ki poleg ene postojnske in $\frac{1}{4}$ zemlje pripada župniku v Slavini, leže v pušči in jih imata v najemu Valentin Pezuher iz grada Devin in Andre Worboch iz Št. Polaja.

V Slavini ima hišo za spravo in stanovanje, kadar sam pride; ob hiši nov konjski hlev z vrtičkom zraven. Na pokopališču ima leseno kočo ali kaščo, ki jo je kupil od Brgoča (Wrgotschen). Na novo je naredil skedenj z dvema šupama in prostoren vrt. To je bila menda hiša sredi vasi, ki ima sedaj h. št. 6.

Na Prestranku (Pistranikh) ima pet zemelj. Tu ima dva pristavnika, Jurija Lemovta in Pavla Karbič (Karwitsch), ki morata poslopja ohraniti v dobrem stanju, dajati mu pogojeno najemščino in imata od njega tudi gotovo število živine na polovino.

Na Vlačnem (Wlatschen) ima za pašo tri planine ali staje, ki so bile tedaj v pušči, na gorenji, srednji in spodnji gori. Ovčarji morajo desetino dajati od tega, kar pridelajo, tri dele dobiva on

(Edling), od tega dobiva 16. del posestnik v Ravnah, četrti del dobiva župnik slavinski. Staje pri zgornjem vrhu je imel tisti čas Gašper Germanetz, na srednjem Tantze, na spodnjem vrhu, ki se imenuje Lonitza, Stankhtsch.

Za Edling je bil lastnik prestranskega gradu Bernardin Barbo. Kupil ga je 18. Julija 1668. od Hanns Jacob-a pl. Edling in njegove soproge Marije Salome pl. Edling roj. Portnerin za 7.000 fl kranjske veljave in 30 dukatov v zlatu). Prodal ga je kmalu zopet. Že 1.670. je prešel prestranski grad v last Andreja Bernardina barona pl. Oberburg, čez malo let nato ga je pa dobil Janez Peter Marastoni (Maralstein). Po smrti Marastonovi je vzela njegova vdova v zakon Wolfa Andraja pl. Oberburg. Ko ji je tudi ta mož umrl, se je omožila tretjič in vzela barona Valerija de Leo 1. 1688. Zatiški opat je kupil grad 1.1699. za 16.000 fl. Odtod menda, ker je bilo posestvo nekaj časa samostansko, ljudje danes govore o samostanu, ki je po njih mislih bil v tem kraju. Začasno je bival v gradu grof v. Gallenberg, ki je vzdrževal malo kobilarno z 82 konji. Cesar je imel svojo kobilarno v Lipici na Krasu. Rad bi jo bil razširil.

Začeli so se tedaj s samostanom pogajati za Prestranek l. 1727. Samostan je zahteval 31.000 fl. Cesarju se je zdelo preveč in je pogajanje pretrgal. V najem prepustiti ga samostan ni hotel, a znižal je zahtevo na 14.000 fl. Za ta znesek je prišel v cesarjeve roke, kakor izvemo iz dolžnega pisma z dne 19. junija 1728., katerega je cesar Karl VI. lastnoročno podpisal.

Tako je prišla prestranska graščina v osebno cesarjevo last, je bila združena s kobilarno v Lipici in je še dandanes last Nj. Veličanstva. Postala je ne le podružnica glasovite cesarske lipiške kobilarne, tem več s sedanjimi pritiklinami tudi njena zakladnica, ki jo preskrbuje s senom in mnogimi drugimi potrebščinami. Ustanovitelj kobilarne v Lipici je bil nadvojvoda Karl, sin cesarja Ferdinanda I. (1519-1564), ki je dobil po očetovi smrti Štajersko, Koroško, Kranjsko, Gorico, Istrijo in Trst, in si je s tem nabral velikih zaslug za konjerejo. Že l. 1566. pred turško vojsko je prepovedal izvažanje konj iz svojih dežel. Od tržaškega škofa Nikolaja de Coret je 19. maja 1580. pridobil Lipico na Krasu in ustanovil tam lastno kobilarno, ki naj bi ga zalagala s posebno vrsto čvrstih kraških konj. Že v starem veku je okrog Ogleja in vode Reke

(Timavus) slovela konjereja. Gojili so močne in krepke konje, katere so čislali zaradi trdnega kopita. Kopita se utrdijo na skalnatih kraških tleh. To je menda gnalo nadvojvoda Karla, da si je hotel te vrste konj vzrediti. Kako so imeli čvrste konje tod, pripoveduje nam pravljica o Martinu Krpanu, ki je bil doma z Vrha pod sv. Trojico. Ta vas je bila v slavinski župniji, sedaj je samo še sled, kje je stala. Rabili so konje za prenašanje tovorov iz Benetk v Trst, Gorico, Ljubljano itd. Tudi knezi Auerspergi so imeli kobilarno v Postojni, katero je s tamošmjo graščino vred knez prodal l. 1707. Madsu pl. Oblaku (kasneje baron Wolkenberg) v Lipici. Ker lipiška kobilarna za potrebno število konj ni zadostovala, so jo izkušali razširiti. Cesar Karol VI. je tedaj kupil posestvo v Postojni s kobilarno in s planinami na Počku, Bilah, Vlačnem in Ravniku od omenjenega pl. Oblaka za 80.000 fl, 19. maja 1728. pa Prestranek, ki meri 182.64 *ha*, in pridružil ta posestva kobilarni v Lipici. L. 1736. se je kobilarna v Postojni opustila in so se konji prepeljali v Prestranek. L. 1802. dne 21. septembra se je prikupilo še posestvo v Skulah (Schickelhof), kjer so bili v 16. Stoletju baroni Paradajzarji sezidali grad.

**P. & S. ROB
BRICKLAYING**

*Za vsa zidarska dela lahko
pokličete Pepija ali Stanko
na 9795 4108*

*89 Grantham Tce.
Mulgrave, 3170*

Ph: 9569 9513

DARKO ERZETIČ

se priporoča

**ZA TERAZZO, MARMOR
IN CERAMIC PLOŠČICE**

Ph: 9543 5663 Z. ABRAM

**Delcom Engineering
& Tooling**

Factory 9/26-30 Howleys Rd.,
NOTTING HILL, 3168

Greg Lagondar
Expanded Polystyrene Moulders

FRONTIER INDUSTRIES PTY. LTD.

1-11 McNaughton Road,
Clayton, 3168
Ph: 9562 6100 Fax: 9562 6429
A.H.: 9700 5001

EURO FURNITURE

Wide range of colonial furniture from Slovenia
Dining Settings Bentwood Chairs
Rocking Chairs Modern Bedrooms
Available at all leading furniture retail stores

EURO TRADING

Trading with Slovenia in chemical commodities,
pharmaceutical products, metals, machinery, sporting
equipment, food products and a variety of other products.

**euro
international
pty.ltd.**

SHOWROOM ADDRESS:

3 Dalmore Drive
Scoresby VIC 3152
Ph: (03) 9764 1900
Fax: (03) 9764 1461

SYDNEY BRANCH:

2A Bessemer Street
Blacktown NSW 2148
Ph: (02) 9671 5999
Fax: (02) 9621 3213

Darko Bencich

PHOTOGRAPHER

*For all your photographic needs
Weddings & Engagements our Specialty
Very Reasonable Prices*

Ph: 9789 8448

Joe Rozman Frank Rozman

**F. & J. ENGINEERING
PTY. LTD.**

Mould Makers
Steel Fabricators

20 Bando Rd., Springvale, 3171

Ph: 9548 1808

Fax: 9548 4797

**KARLO ŠTRANCAR
PLESKAR**

**ŽELITE PREBARVATI HIŠO
ALI MENJATI ZIDNI PAPIR**

Ph: 9569 8286

Adam Mechanical Repairs

*General Motor Repairs to all
Makes and Models
Performance Tuning
V8 Motor Specialists
Servicing Brakes, Clutches
& Automatic Transmissions*

Adam Katič

Factory 1/6 Steele crt., Mentone

Ph: 9585 0424

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

HD HYUNDAI

COLONIAL MUTUAL

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477 Fax: 9793 1450

*MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS

*PRESTIGE CAR SPECIALISTS

*ALL MAKES AND MODELS

*BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES

*INSURANCE WORK

*3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Na nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

